

[Rytter.]

det, den 12. April. Forslaget blev fremsat af den højtærede Justitsminister i Folketinget den 11. April, det blev dør gennemført paa een Dag; og vi fik Anmodning om hurtigst muligt at gennemføre det her, bl. a. paa Grund af den Uro, man frygtede, der vilde opstaa navnlig i Sønderjylland. Ser man paa Motiverne til det nævnte Lovforslag, ser man, at de som sædvanlig i Justitsministerens Lovforslag er tydelige og klare. Der er kun det beklagelige, at selve Lovteksten gaar langt ud over Motiverne. Det hedder i Motiverne — med Formandens Tilalelse vil jeg gerne oplæse nogle Linier —:

„Det er i den senere Tid blevet almindeligt, at politiske Partier organiserer Agitationsafdelinger, hvis Medlemmer iklædes Uniform, saaledes at det maa forudses, at der under Valgkampaner og andre Situationer, der sætter Sindene i Bevægelse, kan finde Uroligheder Sted som Følge af Sammenstød mellem uniformerede Medlemmer af de forskellige Afdelinger. Justitsministeriet har derfor fundet det paakrævet.“

Som den højtærede Justitsminister kan forstaa, mente vi her i Tinget, at det var politiske Uniformer, man vilde forbyde, og det kunde der anføres noget baade for og imod. Fra Politiets Side anføres jo dette, at naar de paagældende optræder uniformerede, kan Lederne af eventuelle Urostiftere have langt større Magt over dem, end naar de ikke er uniformerede. Fra den anden Side anfører man, at det ikke er nødvendigt at have Forbudet, for naar vedkommende er uniformerede, vil de som Regel ikke gøre sig skyldige i Uroligheder, og hvis de dog gør det, kan Politiet lettere finde dem. Det er disse to Betragtninger, der staar over for hinanden. Politiet er absolut Tilhænger af det første Synspunkt: at Urostifere ikke maa have Lov til at optræde i Uniform, for saa er det langt lettere for Lederne at lede dem under Tumulter. Derfor var det i og for sig ganske naturligt, at Ministeren dengang fremsatte Forslag om Forbud mod politiske Uniformer.

I det Udvalg, som blev nedsat her i Tinget, var vi fra alle Partiers Side enige om at henvende os til Justitsministeren i Anledning af, at der var kommet en Deputation til os fra K. F. U. M.-Spejderne om Tilalelse til at beholde Uniformerne. Jeg som Formand for Udvalget skulde henvende mig til Justitsministeren og spørge, hvorledes Ministeren vilde stille sig over for saadanne Andragender. Jeg vendte tilbage til Ud-

valget med den Besked, at Ministeren vilde stille sig velvilligt til Sagen og tage den under velvillig Overvejelse. Jeg tror at turde sige, at vi opfattede det som et delvis Løfte eller i alt Fald et Tilsagn, som vi nogenlunde regnede med vilde blive realiseret i en nærmere eller fjernere Fremtid. Ministeren gjorde imidlertid det, som jeg tror var uklogt, nemlig at afslaa disse Andragender. Jeg tror, at hvis Ministeren havde taget Hensyn til den Slags Andragender om Tilalelse til at bære upolitiske Uniformer, vilde Loven ikke have vakt saa stærk Modstand, som den senere kom til at gøre.

Nu er Lovforslaget om Uniformsforbud igen til Behandling, og vi har paa ny kun een eneste Dag, ja, næppe nok en Dag, kun nogle faa Timer til at behandle dette Lovforslag. Det blev fremsat i Folketinget den 6. December, saa Tiden har altsaa været meget kort. Jeg tror, at hvis Ministeren straks var kommet til Landstinget med Lovforslaget, vilde vi hurtigt have kunnet opnaa alle de Forbedringer, som vilde være ønskelige i saa Henseende. Men det synes, som om den højtærede Minister nærer en sand Rædsel for at komme her til Landstinget med denne Sag, før den er ordnet i det andet høje Ting. Efter min Mening vilde vi, hvis vi havde diskuteret med Justitsministeren, let have kunnet faa Regelen i Paragraffen med Straffebestemmelserne ændret. Jeg tror ligeledes, at vi havde kunnet faa ændret Regelen om, at Justitsministeren skal have Afgørelsen af, hvem der falder ind under Loven og hvem ikke; det er i og for sig noget mærkværdigt, at man giver en Lov til Beskyttelse for Borgerne, men at det er den Minister, som har givet Loven, der skal fortolke den. Vi vilde sikkert ogsaa have kunnet opnaa en delvis Forstaaelse om, hvilke Uniformer der skulde falde ind under Forbudet, fordi Ministeren selv kraftigt i Motiverne har pointeret, at det er de politiske Uniformer, der sigtes til. I alt Fald vilde det Spørgsmaal være kommet frem, for jeg vil gaa ud fra, at naar Ministeren i Motiverne skriver, at det er Meningen at ramme de politiske Uniformer, maa han dermed mene, at Lovforslagets Indhold skal dække denne Hensigt.

Imidlertid gjorde den højtærede Justitsminister ikke dette, men søgte, som Ministeren sagde i Folketinget, at naa en Overenskomst i det andet høje Ting. Ministeren har dør navnlig paaberaabt sig forskellige Skrivelser fra Politiet og paaberaabt sig, at Politiet meget stærkt har anbefalet denne Lovgivning. Jeg vil nu foretrække at se bort fra Politiets Skrivelser